

ASPECTE ALE MANAGEMENTULUI COMUNITAR ÎN DEZVOLTAREA PARTENERIATULUI GRĂDINIȚĂ- FAMILIE

VINNICENCO Elena, dr., lector

Summary

This article targets the community management issues in developing of the partnership between kindergarten and family. In this context are revealed the main objectives of the partnership between family and kindergarten. Strategies are highlighted by the collaboration between parents and educational institutions.

Managementul educațional devine eficient și eficace printr-o abordare globală, optimă, strategică a activității de educație, prin utilizarea corectă a unui ansamblu de principii și funcții, metode și tehnici de conducere. Parteneriatul presupune realizarea unei alianțe pentru atingerea unor obiective comune, iar pentru funcționarea parteneriatului este nevoie de respect, încredere reciprocă, consens cu privire la scopurile acțiunii și strategiilor de atingere a acestora și de asumarea în comun a drepturilor și responsabilităților. Aceste lucruri se pot realiza doar printr-o apropiere, în dublu sens, în vederea unei suficiente cunoașteri de ambele părți.

În practica educațională există diferite tipuri de implicare a familiei și comunității la nivelul grădiniței:

- susținerea familiei în ceea ce privește dezvoltarea abilităților de creștere și îngrijire a copiilor;
- comunicarea cu familiile despre programele grădiniței și despre progresul înregistrat de copii;
- voluntariat- implicarea în programe de ajutorare și suport pentru cadre didactice, copii;
- învățarea acasă – implicarea familiilor în desfășurarea unor activități de stimulare-învățare împreună cu copiii lor, acasă, oferirea

de recomandări privind corectarea limbajului la copii, a tulburărilor comportamentale etc.;

- luarea deciziilor – implicarea familiilor în stabilirea unor obiective ce urmează a fi realizate pe parcursul anului, la decizia grădiniței și la susținerea acesteia, prin intermediul asociațiilor, consiliilor, comitetelor de părinți etc.;

- colaborarea cu comunitatea – coordonarea resurselor și serviciilor pentru familie, copii și grădiniță cu agenți economici, instituții și oferirea de servicii comunității.

Parteneriatul grădiniță-familie se referă la construirea unor relații pozitive între familie și grădinița, la o unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor. Familia este o sursă principală de informații privind relațiile interpersonale dintre membrii acesteia, așteptările privind educația copilului, stilul educațional, autoritatea părinților și metodele educative folosite, valorile promovate, climatul educațional, responsabilitățile pe care copilul le îndeplinește.

Coordonatele importante ale colaborării dintre grădiniță și familie sunt:

- înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării grădiniță – familie;

- creșterea gradului de implicare a părinților în toate activitățile educative;

- schimbarea mentalității neadecvate a unor părinți față de grădiniță;

- cunoașterea de către părinți a posibilităților și nevoilor psiho-fizice ale copiilor;

- învățarea unor deprinderi și tehnici de muncă intelectuală sub formă de activități comune copii – părinți – cadre didactice.

P. Popescu Neveanu afirmă că „pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual-moral al personalității propriilor copii se menține toată viața” [5, p. 87]. Adulții trebuie să

fie discreți în conversațiile lor. Experiența în grădinițe a arătat că interacțiunile care au loc, formal sau liber, între educatori și părinți stabilesc tonul pentru implicarea viitoare a părinților. Așa cum afirmă Holland „dacă educatorii trebuie să încurajeze participarea părinților, ei trebuie să inițieze eforturi active, personale, persistente, flexibile și sigure de comunicare cu părinții. Educatorii trebuie să creadă că sunt parte integrantă a programului educațional și să se aștepte ca părinții să participe la acesta” [6, p.126].

Multe dificultăți de exercitare a rolurilor educative în familii sunt generate de cauze definite prin termenii absență paternă, deprivare paternă, lipsă de responsabilitate. Aspectul motivațional diferă de la un părinte la altul, în funcție de gradul de cultură, intelect, aptitudini, echilibrul temperamental, nivelul aspirațiilor etc. Anume educatorului îi revine un rol important în întărirea motivației părinților, prin modul în care proiectează și realizează activitățile.

Astfel, întâlnirile cu părinții își ating scopul atunci când:

- contribuie la îmbogățirea cunoștințelor parentale;
- le dezvoltă universul emoțional;
- le stimulează interesul și angajează forme pozitive de comportament;
- se desfășoară într-o succesiune didactică a etapelor ei;
- dau prioritate părinților să emită soluții, să transmită experiențe;
- le creează un dialog constructiv etc.

Implicarea părinților în activitățile educative este importantă atât pentru ei cât și pentru copii. Astfel oferim posibilitatea părinților să-și descopere și mai mult copilul, să-l perceapă într-un mod realist în funcție de vârsta lui cronologică și mentală, să-și însușească o serie de metode noi de lucru cu proprii copii. Acesta este motivul pentru care parteneriatul cu familia reprezintă un factor important în evoluția preșcolarilor și ele se concretizează în:

- serbări – zile de naștere ale copiilor, Ziua grădiniței, Ziua Mamei, Mărțișorul, Crăciunul și Anul Nou etc.
- spectacole cu prilejul aniversărilor unor poeți, scriitori etc.;
- zilele ușilor deschise;
- activități culturale – vizionări de spectacole (de teatru, de circ) și filme, vizite la muzee etc.;
- ședințe cu părinții;
- consilierea părinților;
- corespondența cu părinții;
- alte evenimente organizate de grădiniță.

Cum este posibilă o colaborare fructuoasă între grădiniță și familie? Există diferite modalități.

Pentru problemele de ordin administrativ, ele se rezolvă atunci când părinții și educatoarele dispun de mecanisme de evaluare comune ale activității școlare. Relația familie-grădiniță apare justificată în măsura în care se restabilește încrederea colectivului de părinți, a comunității în instituția respectivă. Un rol deosebit, atât pentru colaborarea familie-grădiniță și participarea la gestiunea grădiniței, cât și pentru educația părinților îl are înființarea asociațiilor de părinți, care ajută la rezolvarea diverselor probleme apărute în grădiniță, implicarea acestora în organisme abilitate în luarea unor decizii de importanță majoră. În acest context pentru realizarea parteneriatului cu părinții este esențial ca:

- părinții să fie considerați ca participanți activi;
- să se recunoască și să se valorifice informațiile date de părinți referitor la copii;
- părinții să ia parte la adoptarea deciziilor referitoare la copiii lor;
- responsabilitatea să fie împărțită între părinți și educatoare;
- să ajute la continuarea programului educativ acasă.

În prezent părinții trebuie să se îndrepte de la modelul autoritar, în care creșterea copilului se bazează mai mult pe forță,

spre un model caracterizat prin deschidere, căldură și coerență în stabilirea și aplicarea regulilor, a limitelor și așteptărilor adecvate. În acest caz, comunicarea, bazată pe o relație de demnitate și încredere reciprocă, joacă un rol primordial. Deschiderea față de activitățile zilnice și preocupările copilului au un rol central în relația dintre părinți și copii, ca și explicațiile, raționamentul, negocierile și argumentele. În acest mod, copiii cresc învățând ce înseamnă responsabilitatea, autocontrolul și egalitatea.

În literatura de specialitate s-a realizat un sondaj în care s-a analizat relația familie – grădiniță. S-a propus, ca scop, evidențierea interesului părinților asupra rezultatelor copiilor. În proporție de 90% din părinți își doresc să fie informați asupra rezultatelor copiilor și tot în aceeași proporție consideră că, menținând legătura cu grădinița, pot preveni rezultatele negative ale copiilor în activitățile din grădiniță. Se constată o implicare foarte redusă a părinților în comitetele de părinți, ponderea celor care fac acest lucru fiind în proporție de doar 20% din părinți. S-a observat că acei copii care provin din familii dezorganizate sunt mai frecvent înregistrați printre cei cu rezultate slabe la evaluări. Totodată, s-a constatat că cei cu rezultate slabe nu au o relație apropiată cu părinții, atmosfera din familie fiind tensionată.

Practica educațională demonstrează că legăturile afective și comunicarea bună cu părinții, angajarea lor în diverse acțiuni îmbunătățesc atitudinea acestora față de grădiniță, încurajându-i să se antreneze și mai mult în viața instituției, să interacționeze și mai bine cu copiii lor. Pregătirea și antrenarea familiei pentru exercitarea funcției sale educative este eficientă când părinții dobândesc deprinderi de comunicare, asimilează modele de comportament, abilități de relaționare.

Bibliografie

1. Bodrug, N., *Familia și rolul ei în educarea copilului*, Editura Prut Internațional, Chișinău, 2009.
2. Cojocariu, Venera-Mihaela, *Introducere în managementul educației*, E.D.P., București, 2004.
3. *Materialele Simpozionului Internațional „Împreună pentru educație”*, ediția I, București, 2007.
4. Patrașcu, D. et al., *Management educațional preuniversitar*, Editura ARC, Chișinău, 2007.
5. Popesc, Neveanu, P., *Curs de psihologie generală*, București, 1977.
6. Holland, C., *Adult Learning*, New York, 1989.

INFLUENȚA PUTERILOR CONDUCERII ASUPRA PERFECTIONĂRII CULTURII ORGANIZAȚIONALE A ȘCOLII

GUZGAN Valentin, dr., conf. univ.

Summary

The principle of the school is an important person. If the school is an innovative, vibrant one, if the pupils are efficiently realized – all these things will bring plus points to the principle and the key to success. The „Leadership” can be treated as a set of powers: technique, human, educative, symbolic and cultural. A principle tends to „read” the culture of the school, to be able to decide in what way and how to change it. „To read” the culture of the school for a principle means to use the following forms: observation, listening, interpretation, perception, intuition - the realization of the personal audit in a word. It will be never forgotten that the past is the key to the future.

Este cert că directorul de școală este o persoană importantă. Nu există, practic, poziție în organizarea activității școlare unde directorul nu ar avea un rol de influență asupra calității, furnizând, în felul acesta, o anumită doză de credit angajaților, elevilor și tuturor celor care, direct sau indirect, sunt conexionați de școală.